Domján Edit

Egy történet és vidéke

Szijj Ferenc: A madarak tudása

FEUILLETON - LXX. évfolyam, 44. szám, 2026. október 30.

A madarak tudásá*ban tehát a valószerű és az alternatív világok képviselői egymás mellé kerülnek. Úgy, ahogy egymás mellett élünk mi is, hiedelmek, tévképzetek és racionális elgondolások hívei. S ahogy nekünk az életünkben nem könnyű megismernünk egymást, úgy a kifejtetlen szövegezésű négysorosokból sem könnyű kideríteni, ki beszél, kiről van szó, s valós vagy alternatív világban él-e. Ha a könyvben előrehaladva vagy belelapozva két-három versen keresztül már hozzászokott az olvasó egy típushoz, például rögeszméseket vagy oktalan okoskodókat hallott ki pár négysorosból, akkor elképzelhető, hogy az alábbi (logikus) önironikus feltárulkozást is rögeszmésnek tekinti, s téved: „Minden tükörben más vagyok. / Minden együttérzőnek ígérek / magamból valami fontosat, / mintha tudhatnám, mi fontos.” *(A magány szélhámosa)*. A szatirikus versek esetében sosem könnyű megítélni az adott helyzetet, kijelentéssort: reagálhatnak nagyon is valós társadalmi jelenségre *(A vonat),* de reflektálhatnak közösségi vagy magánmítoszokra is *(Téves honfoglalás).